

Catalunya salva Espanya

JOSEP MARIA COLOMER

EL TEMPS, 18.03.08

A les darreres eleccions va fracassar l'intent del Partit Popular de segregat Catalunya d'Espanya. Durant quatre anys els portaveus directes i indirectes del PP van acusar els catalans de lladres (dels espanyols), de genocides (dels catalans catalanoparlants) i de tenir una dictadura interna. Al mateix temps, com tothom sap, també van identificar el nacionalisme basc amb el terrorisme, encara que aquest darrer quasi hagués desaparegut.

El negoci electoral era clar i es va mostrar, com s'esperava, a les urnes del 9 de març: el PP va augmentar els vots sobretot a Madrid, Andalusia i València; és a dir, com deia una articulista madrilenya l'endemà de les eleccions, a les comunitats on hi ha "sentiments de recel respecte a Catalunya". Certament el PP va perdre uns quants vots a Catalunya i a Euskadi, com ells mateixos esperaven, però el balanç de guanys i pèrdues al conjunt d'Espanya va ser clarament positiu: més de 400.000 vots afegits als que havia obtingut el 2004.

La possibilitat que l'estratègia d'alienar-se Catalunya i Euskadi i augmentar els suports a Madrid, Andalusia i València tingués èxit va espantar Rodríguez Zapatero i els dirigents del PSOE. Els seus portaveus directes i indirectes van urgir a retallar l'Estatut de Catalunya i deixar de parlar-ne, i de seguida posar èmfasi en el Gobierno de España. Però ja era tard i a les eleccions el PSOE va sortir tocat i va perdre vots a la majoria de les comunitats autònomes. A Madrid, particularment, va tenir una veritable sangonera cap al partit espanyolista de Rosa Díez (només en

part compensada per l'atracció d'alguns votants d'IU). El balanç semblava clar: el PP podia guanyar a Espanya, tot provocant, si no la secessió immediata, almenys sí allò que se n'ha dit desafecció de Catalunya. De fet, aquesta era l'expectativa dels qui havien format el primer govern tripartit de la Generalitat el 2003: tots contra el PP. Aleshores l'expectativa es va esfumar molt ràpidament, amb la victòria inesperada de Zapatero. Però es podria haver confirmat quatre anys més tard.

No va ser així perquè les nacions històriques de la península es van alçar per salvar Espanya. El 9 de març el PSOE va augmentar els vots a la major part de l'antiga corona d'Aragó: Aragó, Balears i Catalunya, a més de les altres nacions perifèriques: Euskadi, Galícia i Canàries. En el cas d'Euskadi, en particular, la pujada relativa del PSOE va ser espectacular. Però, per la seva mida relativament petita, no feia el pes. El PP hauria guanyat igualment si no hagués estat per Catalunya. Els catalans, salvant el PSOE, han salvat Espanya. Contra l'intent segregacionista del PP.